

[Nørgaard.]

at den Familie i Øjeblikket lever ene og alene paa Landbrugets Frembringelser. Det er saa godt som udelukkende Landbrugets Varer, vi eksporterer, saa godt som udelukkende Landbrugets Penge, der danner Grundlaget for hele vort økonomiske Liv, og dersom det er rigtigt, at det er denne Gren, Landbruget, der danner Grundlaget for hele vort økonomiske Liv, er der en Ting, vi maa være opmærksomme paa, nemlig, at vi ikke belaster denne Gren saa stærkt, at den knækker; naar hele Familien er anbragt paa denne Gren, vil det blive en Skandale for Familien, hvis den dratter ned, og det vil maaske ikke mindst komme til at gaa ud over det ærede Medlem Hr. Jønson. Derfor kunde man maaske henstille til det ærede Medlem, at han i kommende Forhandlinger vil tage Sigte paa, at ogsaa Landbruget fik en rimelig økonomisk Grundvold at arbejde paa.

Til den højtærede Undervisningsminister ønsker jeg at udtale, at det er beklageligt, at man nu igen, inden den nye Tilsynslov er traadt i Kraft og Befolkningen har forstaaet, hvordan den virker, begynder at skabe Uro om Folkeskolen og Kristendomsundervisningen i denne. Ministeren har givet Udtryk for, at det var et saare ømfindeligt Punkt, og at man maatte udvise den yderste Forsigtighed netop dér; ja, derfor finder jeg Tidspunktet og Grundlaget for paa ny at opskræmme hele den Del af Befolkningen — og jeg tror at den gaar langt ind i den højtærede Ministers egne Partifællers Rækker —, der ønsker at bevare Folkeskolen med den Kristendomsundervisning, som vi har, uheldigt valgt. Er det Ministerens og dermed Regeringspartiernes Mening, at Kristendomsundervisning skal udryddes af vor Folkeskole, forstaaer man derimod saare vel Begrundelsen, men jeg tror, at der endnu i vort Folk er en saa stor Forstaaelse af Kristendomsundervisningens Betydning baade aandeligt og moralsk, at der vil rejse sig Modstand med en saadan Styrke, at de, der vil sætte sig op imod denne Modstand, vil forstaa, at Virkningen vil blive en anden end den tilsigtede. Jeg maa dybt beklage, om Kristendomsundervisningen ændres, thi da tror jeg, at Danmark gaar svære Tider i Møde, det gælder baade aandeligt og kulturelt, for Kristendommen har ført den danske Kultur, det danske Folk højt, baade det nuværende danske Folk og de svundne Tiders — og saa skulde man nu i en ond og vanskelig Tid kaste Grundvolden bort og lade det hele være flydende! Hvilken forfærdelig Tanke for alvorligt

tænkende Mennesker, og hvor maa man i Grunden beklage og ynke dem, der kan fremsætte en saadan Tanke, men man maa vel undskylde dem, fordi de ser i Mørke og vil ikke se Lyset; der er maaske ogsaa saa faa, der rigtigt lyser for dem. Tiden maner til Alvor og aandelig Rejsning, dette vil jeg tro, den højtærede Minister forstaaer sammen med de Mennesker, som bærer Ansvaret for vore Børns aandelige Udvikling og dermed for vort Lands Fremtid.

Til den ærede Ordfører for Det kommunistiske Parti, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som altid angriber Kirken og ønsker dens Midler, som han angiver til 130 Mill. Kr., uddelt til arbejdsløse — 130 Millioner, som Kirken jo ikke ejer kontant, men som er anbragt i dens Værdier i de forskellige Kirkebygninger, vi har rundt om i vort Land —, vil jeg sige: Har vor Kirke, den kristne Menigheds Samlingsmærke og Sted, ikke stadig ved sine mange forskelligartede Menighedsarbejder netop prøvet paa, saa godt den har formaaet, at komme arbejdsløse og andre daarligt stillede i vor Land til Hjælp saavel timeligt som aandeligt? og saa skulde det nu være formaalstjenligt at gaa til at ødelægge den, endog med Vold, bryde den Kirke ned, der har tjent og baaret det danske Folks aandelige Kultur! Skulde man skandaløst bryde den ned, fordi der ude i Verden opstaaer et økonomisk Kaos, der ogsaa i høj Grad har berørt vort Lands Økonomi, skulde man saa falde over den og ødelægge den? Enddog den ikke har den mindste Skyld i de økonomiske Forhold; tværtimod, den, der har modtaget den evangelisk-lutherske Forkyndelse, som den lyder i vor Folkekirke, dens Offervilje og Næstekærlighed vil vokse. Denne Anskuelse ønsker jeg fra denne Plads maa lyde med langt stærkere og dybere Toner end dem, hvormed jeg forstaaer at udtrykke dette.

Formanden: Det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerda Mundt: Jeg vil gerne gøre tre Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pürschel.

For det første: Jeg har staaet paa akkurat det samme Standpunkt som det ærede Medlem Hr. Pürschel, da jeg for ti Aar siden tog fat paa dette Arbejde og havde beskæftiget mig dermed nogle Maaneder, men efter at jeg har overværet et Par Tusinde Afhøringer af Børn og unge og har været med til mange forgæves Forsøg paa at faa